

ΕΘΝΙΚΟΣ ΠΑΝΗΗΣΙΩΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΒΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΗΘΥΜΝΗΣ

ΠΡΟΣΦΩΝΗΜΑ

Ἀπαγγελθὲν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ
τῆς Μητροπόλεως κατὰ τὴν ὑπὲρ τῆς Α. Μ.
τοῦ Βασιλέως δοξολογίαν
τῇ 14 Μαΐου 1917

ΑΘΗΝΑΙ 1917

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
Τμήμα Διαχείρισης Έργων
Πληροφορίες: Τηλ. 210 3799212, 210 3799213
Φαξ: 210 3799214, 210 3799215
Ε-mail: info@academyofathens.gr

ΤΙΣΤΕ ΤΑΙΝΘΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΘΝΙΚΟΣ ΠΑΝΗΗΣΙΩΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8ῃ Μαΐου 1917

Ἀριθ. πρωτ. 32.

Πρὸς

Τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Μηθύμνης (Λέσβου)

Κύριον, Κύριον Βασίλειον

Σεβασμιώτατε,

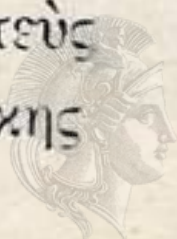
Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Πανησιωτικοῦ Συλλόγου, προκειμένου νὰ πανηγυρίσῃ ἐν τῷ ἐνταῦθα Μητροπολιτικῷ Ναῷ τὴν 14ην Μαΐου, ὡς ἐπέτειον τῆς διασώσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τῆς ἀσθενείας Αὐτοῦ, ἐκ τούτου δὲ τοῦ λόγου ἡμέραν περιφανοῦς τοῦ Συλλόγου ἐορτῆς καθιερωθεῖσαν κατὰ τὸ Καταστατικὸν αὐτοῦ, προέκρινεν Ὑμᾶς τὸν δι' ἑνθεον ζῆλον διὰ τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Βασιλέα διακρινόμενον, ὅπως ἐκφωνήσῃτε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας.

Παρακαλοῦμεν Ὑμᾶς, ὅπως, εὐαρεστούμενος, ἀποδεχθῇτε τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου.

Μετ' ἰδιαζούσης πρὸς Ὑμᾶς ὑπολήψεως

Ὁ Πρόεδρος
Ν. ΝΩΕ

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Μαυράκης

Ὁ Ἑθνικὸς Παννησιωτικὸς Σύλλογος ὡς ἐορτὴν τοῦ Συλλόγου καθώρισεν ἐν τῷ 14ῳ ἄρθρῳ τοῦ καταστατικοῦ αὐτοῦ τὴν 14ην Μαΐου ἐκάστου ἔτους, ἐπέτειον ἡμέραν τῆς διασώσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Κωνσταντίνου τοῦ ΙΒ' χάριτι θεία, ἐκδηλωθεῖση δι' ὑπερφυοῦς θαύματος τῆς Εὐαγγελιστρίας τῆς Τήνου. Αἱ χαλεπαὶ ἡμέραι, ἃς σίμπαν τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος διέρχεται, κατέστησαν φύσει ἀδύνατον εἰς τὸν Παννησιωτικὸν Σύλλογον, ὅπως, φόρον εὐγνωμοσύνης ἀποτίων πρὸς τὴν Θαυματουργὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας εἰκόνα τῆς Τήνου, ἐν τῇ νήσῳ ὅπου τὸ Παλλάδιον τοῦτο τοῦ Χριστιανισμοῦ φυλάσσεται, τελέσῃ τὴν ἐορτὴν αὐτοῦ, νέον καθιερωὺν οὕτω προσκίνημα Πανελλήνιον. Ἄλλ' Ἐκείνη, ἥτις διέσωσε τὸν Μέγαν ἡμῶν Βασιλέα, θέλει βοηθήσῃ ἡμᾶς ὅπως ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους ἐκτελώμεν ἀνελλιπῶς τὸ καθήκον τοῦτο παντὸς Ἑλλήνος.

Ἐν τούτοις μετὰ περισσῆς αἵγλης καὶ μεγαλοπρεπείας ἐτελέσθη ἐν τῷ ἐνταῦθα Μητροπολιτικῷ Ναῷ ἡ πρώτη τοῦ Παννησιωτικοῦ Συλλόγου ἐορτή. Προεξάρχοντος τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ συνιερουργούντων τῶν Συνοδικῶν Ἀρχιερέων μεθ' ἀπάντων τῶν ἐνταῦθα παρεπιδημούντων Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων τῶν Νέων Χωρῶν καὶ Παλαιᾶς Ἑλλάδος, πρωτοφανῆς εἰς μεγαλοπρέπειαν καὶ ἐπιβολὴν ἐγένετο Λειτουργία καὶ δοξολογία ἐπὶ τῇ διασώσει τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως. Παρισταμένων πλείστον ἐκ τῶν ἐπισήμων, ἐν οἷς οἱ πρόην Πρωθυπουργοὶ κ. κ. Σ. Δραγούμης, Δ. Ράλλης, Λ. Γούναρης καὶ Σ. Λάμπρος, οἱ ὑπουργοὶ κ. κ. Ράλλης, καὶ Νέγρης, οἱ πρόην ὑπουργοὶ κ. κ. Δ. Βοκοτόπουλος, Σ. Στάης, Γ. Στρέϊτ, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Δέλιος, ὁ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου κ. Σκοῦφος,

πλείστοι Βουλευταὶ, ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ἀξιωματικοὶ τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης καὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, τοῦ Προεδρείου ὀλοκλήρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Παννησιωτικοῦ Συλλόγου καὶ ἀσφυκτικῶς πεπληρωμένης τῆς ἐκκλησίας ὑπὸ πλήθους κόσμου, ἐξεφώνησεν ἐπικαιρὸν λόγον πρὸς τοῦτο παρακληθεὶς παρὰ τοῦ Συλλόγου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μηθύμνης (Λέσβου) κ. Βασιλείος. Ἐκστασις κυριολεκτικῶς συνεῖχε τὰ πλήθη καὶ μυχιαιτάτη ὑπῆρξεν ἡ συγκίνησις ἐκ τῆς ἀληθῶς ὑπερόχου δυνάμεως τοῦ λόγου τοῦ ἐνθέου ἐξ ἱεροῦ ἐνθουσιασμοῦ Μητροπολίτου, τοῦ ὑπερμάχου τούτου στρατιώτου τοῦ καθήκοντος πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Βασιλέα, ὅσῳ καὶ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, πλειστάκις ἐκδηλωθεῖσα διὰ ζωηροτάτων ἐπευφημιῶν τοῦ κατακλύζοντος τὴν Μητρόπολιν κόσμου καὶ διατόρων ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τοῦ ἐνδόξου ἡμῶν Βασιλέως.

Ὁ Παννησιωτικὸς Σύλλογος εὐγνωμονεῖ τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ Μηθύμνης καὶ καθῆκον αὐτοῦ θεωρεῖ νὰ δημοσιεύσῃ τὸν λόγον αὐτοῦ, ἔχοντα οὕτως :

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Γ. ΚΟΜΒΟΠΟΥΛΟΥ

Μητροπολίτου Μηθύμνης

Π ρ ο σ φ ῶ ν η μ α

ἀπαγγελθὲν ἐν τῷ Ἱεροῷ Ναῷ τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν κατὰ τὴν Δοξολογίαν, τὴν ψαλεῖσαν τὴν 14ην Μαΐου 1917 ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἐπετείῳ ἐορτῇ τοῦ Ἐθνικοῦ Παννησιωτικοῦ Συλλόγου.

Αἱ γνωσταὶ θλιβεραὶ περιπέτειαί καὶ δοκιμασίαι καθ' ὅν ἀπὸ διετίας καὶ ἐπέκεινα ἐν καρτερίᾳ καὶ ἡθικῇ ἀντοχῇ ἀπαρομίστῳ ἀντιπαλαίει σύμπαν τὸ Ἑλληνικόν, συνήγαγον ἐνταῦθα καὶ πάντας τοὺς ἀνὰ τὰς Ἑλληνικὰς Νήσους εὐγενεῖς ἀντιπρο-

σώπους τῆς Ἐθνικῆς Ἰδέας καὶ εὐθαρσεῖς προμά-
χους τῆς Ἐθνικῆς Βασιλείας. Ἐξεδίωξεν αὐτοὺς
ὑπὸ λίσαν προσφιλῇ γενέθλια ἐδάφη καὶ ἀπέσπασεν
ἀπανθρώπως ἀπὸ λίσαν ἀγαπητὰ πρόσωπα συγγε-
νῶν, γνωρίμων καὶ συμπολιτῶν ραδιουργία μυσαρὰ
καὶ πατριδομάχος πολιτικὴ ἀντίληψις ἐθνικῶν ἀπο-
στατῶν. Ἀλλὰ συνήνωσεν ἠθικῶς ἀρρήκτως ἐνταῦ-
τὴν αἰγίδα τῆς ἐλευθερίας πάντας τούτους
τοὺς δεδιωγμένους ἔνεκεν δικαιοσύνης πατριωτικῆς,
ἔνεκεν πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν Βασιλέα
καὶ τὴν Πατρίδα καὶ συνηδέλφωσεν ὑπὸ τὴν σημαίαν
τῶν αὐτῶν ὑγιῶν ἐθνικῶν αἰσθημάτων καὶ φρονημά-
των μετὰ πάντων μὲν ἐν γένει τῶν ὀρθοφρονούντων
Ἑλλήνων πολιτῶν, ἀλλ' ἰδιαίτατα μετὰ τῶν ἐν τῇ
πόλει ταύτῃ μονίμως ἐγκατεστημένων καὶ διαβιούν-
των ὁμοφρόνων Νησιωτῶν.

Ἐκ τῆς ψυχικῆς ταύτης συναντήσεως καὶ συναδελ-
φώσεως προῆλθε φέρελπις ὁ «Ἐθνικὸς Παννησιω-
τικὸς Σύλλογος», ἰδρυθεὶς πρὸ μηνῶν, συγκεντρῶν
πάντα τὰ φιλογενῆ τέκνα τῶν εὐάνδρων Ἑλληνικῶν
Νήσων καὶ προτιθέμενος ἅγιον σκοπὸν, τὴν παντοί-
αν ἀρωγὴν καὶ ἀνακούφισιν τῶν ἀδελφῶν Νησιω-
τῶν, τῶν τελούντων ὑπὸ τὸν νέον ζυγὸν τῶν ἀνταρ-
τῶν καὶ τὴν μέριμναν ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ἐν γένει
συμφερόντων τῶν Νήσων καὶ ἀπαλλαγῆς αὐτῶν ἐν
καιρῷ ἀπὸ τῆς τυραννίας τῶν ἐπιδρομέων ἀντὶ πά-
σης θυσίας.

Τοιούτων ἔνεκα γεγονότων καὶ ἐκ τοιούτων ἀφορ-
μῶν καὶ πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν συμπαγεῖς ὁ ἡμέτερος
Σύλλογος, ὥρισε καὶ ἐπέτειον αὐτοῦ ἑορτὴν τὴν ἡ-
μέραν ταύτην, ἀλησμόνητον ἡμέραν τῆς θαυμαστῆς
διασώσεως τοῦ Βασιλέως ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀσθενείας
ἐκείνης, ἥτις, ὥς πάντες ἐνθυμούμεθα καὶ οὐδέ-

ποτε θὰ λησμονήσωμεν, εἶπερ τι καὶ ἄλλο συνεκίνησε καὶ συνεκλόνησε τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν. Καὶ εἶναι αὕτη ἡ πρώτη ἐορτή, ἣν χαρμοσύνως τελεῖ σήμερον ἐπ' αἰσίοις ὁ «Παννησιωτικὸς Σύλλογος» καὶ καθ' ἣν ἔλαχεν εἰς ἐμὲ ὁ κλῆρος νὰ λαλήσω πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ἱερᾶς ταύτης θέσεως τὰ προσήκοντα τῇ περιστάσει.

Λίαν εὖστοχος καὶ ἐξόχως ἐπιτυχὴς καὶ ἀληθῶς ἐμπνευσμένη ὑπῆρξεν ἡ ἰδέα τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἡμέρας ταύτης ὡς ἰδιαιτέρας ἐορτῆς τοῦ Συλλόγου ἡμῶν. Ἡ ἡμέρα αὕτη δέον νὰ καθιερωθῇ, οὐχὶ μόνον ὡς ἐξιδιασμένη Συλλόγων καὶ Σωματείων ἐορτή, ἀλλ' ἀνάγκη νὰ ἀναχθῇ εἰς περιωπὴν περιφανεστάτης πανελληνίου ἐορτῆς καὶ πανηγύρεως, διότι οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει, ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην μετὰ τῆς ζωῆς τοῦ Βασιλέως ἡμῶν ἐκρίθη θαυματουργικῶς αὕτη αὕτη ἡ ἱστορικὴ ὑπαρξίς καὶ τύχη καθόλου τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνατολῆς. Ἡ ἡμέρα αὕτη πρέπει νὰ διατελῇ ἔσαεὶ ἡ ἱερωτέρα καὶ ἱστορικωτέρα διὰ τὸν ἐν γένει Ἑλληνισμόν ἡμέρα, διότι κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν παθῶν καὶ τῶν συμφερόντων, πᾶσαι αἱ μαχθηραὶ ἐγκληματικαὶ σκοτίων ἀνθρώπων προσπάθειαι, αἱ συνομόσασαι σατανικῶς νὰ ὀδηγήσωσι τὸ ἔθνος ἡμῶν ὀλόκληρον εἰς αἰωνίαν ἱστορικὴν ἄδοξον καὶ ἄσκοπον φθορὰν καὶ ἀφανισμόν, διὰ συμμετοχῆς καὶ ἡμῶν εἰς τὸν παρόντα πόλεμον, πᾶσαι αἱ πονηραὶ ἐθνοκτόνοι αὗται δυνάμεις συνετρίβοντο διὰ τοῦ θαύματος τῆς διασώσεως τοῦ Βασιλέως ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀσθενείας ἐκείνης, καθ' ἣν οὐδεμία ἐπιστήμη ἀνθρώπων ἠδυνήθη νὰ χορηγήσῃ σωτηρίας θεραπείαν.

Ὅντως κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην διεδηλώθη ἀδι-

αμφισβητήτως ἡ δαψιλῆς εὐμένεια τῆς ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς ὑπάρξεως τοῦ Ἑθνους ἡμῶν χάριν ὑψηλῶν ἐκπολιτιστικῶν σκοπῶν ἐνδελεχῶς καὶ κατὰ προνομιούχον ἐξαίρεσιν ἐπαγρυπνούσης Θείας Προνοίας. Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην διετρανώθη πανηγυρικῶς τὸ ὑπὸ τῆς ἀλαθιῆτος ἐθνικῆς συνειδήσεως ἐνδομύχως καὶ μετ' ἀκλονήτου πίστεως διὰ τῶν αἰώνων πρεσβευόμενον, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος εἶναι φαινόμενον ἐξαιρετικὸν καὶ θαυμαστὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ Γένους ἡμῶν, ὅτι εἶναι ὁ Βασιλεὺς, ὅστις «οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθη». ἵνα πραγματούσῃ τὸ μέγα ὑπὲρ τοῦ παγκοσμίου Πολιτισμοῦ ἱστορικὸν ἰδεῶδες τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους. Ἡ ἱστορικὴ τοῦτέστιν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ κόσμῳ ἐμφάνισις τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου δὲν δύναται νὰ ἐξηγηθῇ κατὰ τοὺς κοινούς ἱστορικοὺς νόμους καὶ κατὰ τὰς συνήθεις ἀντιλήψεις τῶν φιλοσοφούντων ἐπὶ τῶν τῆς Ἱστορίας. Μόνον ἡ καθολικὴ τοῦ Ἑθνους πίστις καὶ ἔμπνευσις δύναται νὰ ἀποκαλύψῃ τὴν αὐθεντικὴν ἐρμηνείαν τῆς ἐν τῇ Ἱστορίᾳ καὶ ὑπὸ τῆς Ἱστορίας θαυματουργηθείσης ταύτης ἀναστάσεως τοῦ ἐν τῇ ἐθνικῇ συνειδήσει οὐδέποτε ἀποθανόντος ἰδεώδους τῶν Πανελλήνων Αὐτοκράτορος καὶ Λυτρωτοῦ τοῦ δυναστευομένου Γένους. Κατὰ ταῦτα ὁ εὐκλεῶς σήμερον ἀνάσσειν πρῶτος μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς ἡμετέρας μεγάλης κοσμοσωτηρίου Αὐτοκρατορίας τοῦ Βυζαντίου ὀρθόδοξος Ἕλλην Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, δὲν ἐγεννήθη, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γεννηθῇ ὥς οἱ κοινοὶ πάλαι καὶ νῦν βασιλεῖς τοῦ κόσμου. Ἀλλ' ἐν ταῖς ἀνεξερευνήτοις ὑπὲρ τοῦ Ἑθνους ἡμῶν βουλαῖς τοῦ Θεοῦ ἢ τὰ ἀνθρώπινα πάντα πρὸς τινὰ ἀγαθὸν ἱστορικὸν σκοπὸν κατευθύ-

νους. Πρόνοια συνελάμβανεν ἡ ἐφορῶσα τὰ τοῦ κόσμου ὑπερκόσμιος Δικαιοσύνη ἐκυοφόρει καὶ ἡ πᾶσαν ἱστορικὴν κακουργίαν ἀδυσωπήτως ἐκδικοῦσα τιμωρὸς Νέμερις ἔφερεν εἰς τὴν ὑπαρξιν τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον ὡς τὸν ἀπ' αἰώνων ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως μετ' ἀδιασείστου πίστεως καὶ ἐλπίδος ἀναμενόμενον.

ΕΚΔΙΚΗΤΗΝ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Οὐχὶ δηλαδὴ σὰρξ καὶ αἷμα, ἀλλ' ἀνάγκη ἱστορικὴ ὑψίστη ἀνύψου ἐν τῇ ἐνεργῶ ἱστορικῇ σκηνῇ τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου Κωνσταντῖνον τὸν ΙΒ'. Οὐχὶ σὰρξ καὶ αἷμα ἀλλ' αὕτη αὕτη ἡ ἐν τῇ ἀλληλουχίᾳ τῶν ἱστορικῶν γεγονότων μυστηριωδῶς δρῶσα θεία Ἀνταπόδοσις ἐγέννα τὸν υἱὸν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ὄργανον θείας βουλῆς καὶ θείας δίκης. Οὐχὶ σὰρξ καὶ αἷμα, ἀλλὰ ἀναπότρεπτος ἀπαίτησις τῆς ἱστορικῆς Ἐκδικήσεως ἐξάνιστα τὸν Μέγαν Διάδοχον τοῦ Μεγάλου Μαρμαρωμένου. Οὐχὶ σὰρξ καὶ αἷμα, ἀλλὰ τοῦ ὅλου Γένους ἀπαράθραυστος πίστις καὶ πεποίθησις ἐπὶ ἀνταποδίδοντα Κύριον, ἐπὶ τιμωροῦσαν Δικαιοσύνην, πόθοι καὶ ἐλπίδες καὶ προσδοκίαι καὶ παραδόσεις ἐθνικαὶ καὶ πατριωτικὰ ἰδεώδη καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις αἰώνων πικρᾶς δουλείας μαῦρα δάκρυα καὶ πόνοι καὶ στεναγμοὶ, συμφοραὶ καὶ θλίψεις καὶ δοκιμασίαι τῶν τυραννουμένων Ἑλλήνων, ἰδοὺ τί ἐγέννησαν, ἰδοὺ τί ἐγαλούχησαν, ἰδοὺ τί ἀνέθρεψαν, τί ἐμόρφωσαν, τί ἀνέπτυξαν, τί ἐγιγάντωσαν τὸν Μέγαν, τὸν Τιτᾶνα, τὸν Θεόπεμπτον τιμωρὸν τοῦ θεοστυγοῦς ἐκείνου ἱστορικοῦ ἐγκλήματος, ὅπερ πρὸ 464 ἐτῶν ἠνοσιουργεῖτο κατὰ τῆς ἱστορικῆς ζωῆς τοῦ κόσμου ἐπὶ τῶν τειχῶν καὶ τῶν ἐπάλξεων τοῦ τραγικῶς ἅμα καὶ μεγαλοπρεπῶς πίπτοντος Βυζαντίου.

Τοιοῦτος γεννηθεὶς ὁ Κωνσταντῖνος, Αὐτοκράτωρ, Ἐκδικητὴς Πρωτότοκος, Πρωτόθρονος τῆς ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ Ἑθνους οὐδέποτε οὐδαμῶς καταλυθείσης, ἀλλ' ἐν τῇ ἱστορίᾳ νῦν ἀνεγειρομένης νέας Ἑθνικῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, ἔλαβεν ἄνωθεν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἱστορίας τὴν ἐντολὴν καὶ τὴν ἐξουσίαν «τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄψεων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ».

Ἔλαβε τὴν ἱστορικὴν ἐντολὴν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄψεων πάσης προδοσίας, ἐπάνω σκορπίων πάσης ἐγκληματικῆς ἐπιβουλῆς, ἐπάνω πασῶν τῶν δυνάμεων πάσης ἐωσφορικῆς ἐμπαθείας, πάσης ἱεροκαπήλου ἀσυνειδησίας, πάσης πατριδοκαπήλου ἀναισχυντίας.

Ἀλλ' ἔλαβε καὶ τὴν θείαν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν παντὸς ὁρατοῦ καὶ ἀοράτου ἐχθροῦ, ἐπὶ τὴν δύναμιν καὶ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ θανάτου.

Μάλιστα τοῦ θανάτου.

Ὅτε ἐν καιρῷ τῆς ἀσθενείας Του ἐκείνης πρὸ διετίας ἀσθενῇ τινα πνεύματα ἐθορυβήθησαν, καταλήφθεντα ὑπὸ φόβου περὶ τῆς ἀτιμότητος ζωῆς Του, ἡ ἔθνικὴ ψυχὴ ἴστατο ἀπτόητος ὅλως καὶ ἀτάραχος. Συνησθάνετο βαθύτατα καὶ κατεῖχε τὴν ἐκ τῆς Ἱστορίας ἀσφαλεστάτην γνῶσιν καὶ πληροφορίαν ἡ ἔθνικὴ ψυχὴ, ὅτι ὁ Τιμωρὸς Αὐτοκράτωρ, ὁ μέλλων νὰ ἀποκαταστήσῃ ἐν Βυζαντίῳ τὴν διὰ τῆς πτώσεως αὐτοῦ δεινῶς ὑβρισθεῖσαν ἱστορικὴν δακαιοσύνην καὶ νὰ ἐκδικήσῃ ἀπὸ τῶν Βυζαντινῶν θρόνων τὸ κατὰ τῆς ἱστορικῆς ζωῆς τοῦ κόσμου κατατῶλμηθὲν ἐκεῖνο ἀνοσιούργημα, δὲν ἀποθνήσκει, ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος ἐχρίσθη ὑπὸ τῆς Ἱστορίας νικητῆς καὶ θριαμβευτῆς καὶ αὐτοῦ τοῦ θανάτου.

Μάλιστα, Πανέλληνες, θαρσεῖτε μὴ θορυβεῖσθε· ὁ

ἀπ' αἰώνων πανελληνίως προσδοκώμενος Παράκλητος τῆς Ἱστορίας εἰς κράτος κοινοῦ θανάτου δὲν δύναται νὰ ὑπόκειται. Ὅτι ὄντως τοῦτο οὕτως ἔχει, ὅτι οὐδαμῶς σφάλλει ἐν τούτῳ ἡ φωνὴ τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως, τρανὴ ἀπόδειξις, ἀπόδειξις σύγχρονος, ζωντανή, ἐμπράγματος, ἔστωσαν διὰ τοὺς ἀπιστοῦντας καὶ ἀμφιβάλλοντας τὰ ὑπὲρ λόγον μὲν καὶ ἔννοιαν, ἀλλ' ἀναμφισβήτητα ψηλαφητὰ γεγονότα τῆς διασώσεως Αὐτοῦ ἐκ τῆς ἀσθενείας Του τὸ πρῶτον, ἀπὸ τῶν φλογῶν τοῦ Τατοῦ μετὰ ταῦτα καὶ ἔναγχος ἀπὸ τῶν ὀβίδων, αἱ ὁποῖαι κατὰ λάθος πάντως διηυθύνθησαν κατὰ τῶν Ἀνακτόρων Του.

«Μὴ ταρασσέσθω λοιπὸν Ἕλληνας καρδία μηδὲ δειλιάτω». — Ὡς κοινὸς βροτὸς δὲν ἀποθνήσκει ὁ Κωνσταντῖνος. — Ὅταν ἐπιστῇ ἡ ἀγία ἐκείνη ἱστορικὴ ὥρα, καθ' ἣν κελεύει Θεϊκῇ καὶ ἐπινεύσει τῆς Ἱστορίας, θὰ βροντήσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Καμπάνα τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ Ἀγίᾳ Σοφίᾳ, τότε ἀλλὰ καὶ μόνον τότε θὰ κληθῇ ὑπὸ τοῦ Οὐρανοῦ νὰ κοιμηθῇ ἀθάνατος ὑπὸ τὴν ἀγίαν σκιὰν τοῦ μαρμαρωμένου Ὁμωνύμου Του, ἄγρυπνος αἰώνιος φρουρὸς τῆς Πόλεως τῶν Κωνσταντίνων κατὰ πάσης οἰασδῆποτε, ὁπονθεδῆποτε, ὁποιωνδῆποτε κατακτητικῆς βολῆς καὶ φιλοκτεάνου βλέψεως.

Διὰ τοῦτο μὴ πλανᾶσθε ἔθνη καὶ φυλαί, ὅσαι ἐποφθαλμιᾶτε εἰς τὴν Πόλιν μας.

Μὴ πλανᾶσθε Ἀρχοντες λαῶν καὶ Κυβερνήται, ὅσοι ὑβρίζοντες ἀνιέρως τὴν Ἱστορίαν, βυσοδομεῖτε ἀσυστόλως καὶ δευτέραν βεβήλωσιν τοῦ μεγαλυνύμου ἐκείνου Βυζαντινοῦ Ναοῦ, τὸν ὁποῖον ἡ Ἑλληνικὴ μεγαλόφρων καὶ μεγαλουργὸς εὐσέβεια τῶν πατέρων μας ἀκατάλυτον ἀνήγειρεν εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ Σοφίαν.

Μὴ πλανᾶσθε.

Μάθετε τὰς ρήσεις τῆς ἐν τῇ Ἱστορίᾳ καὶ διὰ τῆς Ἱστορίας ὑπεράνω παντὸς γήινου ὑπολογισμοῦ λαλοῦσης καὶ χρησιμοδοτοῦσης Πυθίας. Μάθετε τὰ ἀλάνθαστα θέσφατα τῶν Δελφῶν τῆς πανελληνίου ἐθνικῆς συνειδήσεως καὶ γνῶτε ὅτι ὁ ἀξιωθεὶς τοῦ ὑψίστου, τοῦ τιμιωτάτου τῶν ἱστορικῶν χρησιμῶν καὶ ἐνταλμάτων Κωνσταντῖνος ὁ Ἐκδικητής, δὲν ἐγεννήθη ἵνα ἀννάσῃ ἐν Ἀθήναις, ἀλλ' ἀνηγέρθη ὑπὸ τῆς Ἱστορίας ἵνα, ἐκτελῶν προαιώνιον Αὐτῆς Βουλὴν καὶ ἀπόφασιν, καταυγάσῃ μὲ ἀΐδιον ἱστορικὴν αἴγλην καὶ λαμπηδόνα ἀνέσπερον Πρωτοτόκου Πρωτοθρόνου Αὐτοκράτορος τοὺς πανευκλεεῖς τοῦ Βυζαντίου Θρόνους.

Τὴν βουλὴν ταύτην καὶ ἀπόφασιν τῆς Ἱστορίας πρὸς στήριγμόν μὲν καὶ κραταίωσιν καὶ ἔμπνευσιν τοῦ δεινῶς δοκιμαζομένου Ἑλληνικοῦ λαοῦ· αἰσχύνῃ δὲ πᾶσων τῶν ὑπεναντίων δυνάμεων ἐκύρωσαν καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν καὶ κατέδειξαν ἐμφανέστατα ἀληθῶς θεοβούλητον ἀπόφασιν τὰ ἀλλεπάλληλα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἐκτυλιχθέντα μεγάλα καὶ ἐξαίσια θαύματα τῆς διασώσεως τοῦ Βασιλέως ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀσθενείας Του διὰ τῆς ὑπερφυοῦς μεσολαβήσεως τῆς χάριτος τῆς Παναγίας, τῆς διασώσεως Αὐτοῦ κατὰ τὴν πυρκαϊὰν τοῦ Τατοῖου, τὸ θαῦμα τῆς διασώσεως Αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ὀβίδων τῆς 18ης Νοεμβρίου π. ἔ. καὶ δὴ τὸ πρὸ τοῦ ἐκθάμβου καὶ ἐκπλήκτου κόσμου τερατουργούμενον σήμερον, αὐτὴν τὴν στιγμήν, ἄφραστον θαῦμα τῆς ἡρωϊκωτάτης καὶ μοναδικῆς ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ Ἱστορίᾳ ἀγογγύστου ὑπὲρ τῆς Ἑθνικῆς Ἰδέας καὶ Βασιλείας ἐγκαρτερήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐν τῷ τραγικῷ μαρτυρίῳ τῆς πείνης καὶ τῶν ἄλλων σκληροτάτων καὶ ὁμοτά-

των βασιάνων καὶ ταλαιπωριῶν τοῦ ἀπὸ ἑξαμήνου παρὰ πᾶν δίκαιον καὶ παρὰ πάντα θεῖον καὶ ἀνθρώπινον νόμον ἑξακολουθοῦντος ἀποκλεισμοῦ.

Ἄς μὴ ματαιοπονῶσι λοιπὸν θεομαχοῦντες ὅλοι οἱ ὁσοιδήποτε καὶ οἰοιδήποτε καὶ ὅπουδήποτε πολέμιοι τοιούτου Θεοφρουρήτου καὶ Θεοσώστου Βασιλέως. Ἄς μὴ λακτίζωσι πρὸς κέντρα. Τὴν μὲν ζωὴν Αὐτοῦ σκέπει Αὐτὸς ὁ Θεὸς, διὰ τοῦ ἀγρούπνου ὁμιματος τῆς Παναγίου Μητρὸς Του. Ἡ Ὑπέροχος Στρατηγὸς, ἡ μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης οὐδέποτε παύσασα, οὐδὲ μέλλουσα ποτὲ νὰ παύσῃ ἀγρουπνοῦσα καὶ φυλάττουσα φυλακὰς ἐν τῇ νυκτὶ τῆς δουλείας ὑπὲρ τῆς Βασιλευούσης Πόλεως, ἡ εἰς πᾶσαν ἀρπακτικὴν ἀπαίτησιν νέων βαρβάρων κατακτητῶν ἀπαντῶσα μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῆς Ἐπταλόφου συναγρουπνοῦντος Μαρμαρωμένου «τὴν δὲ Πόλιν οὔ σοι δίδομεν», ἡ οὕτω ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου Ἕθνους ἡμῶν φρουροῦσα τὴν Πόλιν Αὐτῆς Παναγία δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ σκέπη ἐν κινδύνοις καὶ νὰ μὴ περισώζῃ τὴν ζωὴν τοῦ προωρισμένου ἄνωθεν ὑπὸ τοῦ Υἱοῦ Τῆς νὰ βασιλεύσῃ ἐν τῇ Βασιλευούσῃ ταύτῃ Πόλει Αὐτῆς.

Τὸν δὲ Θρόνον Αὐτοῦ ἐθεμελίωσεν ἡ Ἱστορία ἐπὶ τὴν ἀδάμαστον ἐθνικὴν ψυχὴν. Ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Β΄. ἀνάσσει ἐν ταῖς καρδίαις τῶν Πανελλήνων ἀπὸ τὴν ἐποῦριον τῆς πτώσεως τοῦ Βυζαντίου. Καὶ ὅπως οὔτε ὁ Πορθητῆς, οὔτε οἱ λοιποὶ πάντες διάδοχοι αὐτοῦ φοβεροὶ Σουλτᾶνοι, οὔτε ἡ γνωστὴ ἀπαρδειγμάτιστος ἐν τῇ Ἱστορίᾳ δουλεία τῶν Τούρκων δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκθρονίσουν τὸν Διὰ δ ο χ ο ν τοῦ Παλαιολόγου ἐκ τῆς ἐθνικῆς συνηιδήσεως, οὕτως οὐδεμία ἐν τῷ κόσμῳ δύναμις οὐδέποτε οὐδαμῶς εἶναι ἱκανὴ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον νὰ

κλονίση τὸν Θρόνον τοιούτου Βασιλέως. Μία καὶ μόνη ὑπὲρ κόσμον καὶ ἄνθρωπον δύναμις εἶναι τεταγμένη ἄνωθεν νὰ ἐπιτελέσῃ ἐν καιρῷ, οὐχὶ ἐκθρό- ἀλλὰ μετενθρόνισιν Αὐτοῦ.

Ἡ δύναμις ἐκείνη, ἣτις διέσωσε τὸ Ἕθνος ἡμῶν ἀπὸ τοῦ γενικοῦ ἐκείνου κατακλυσμοῦ, καθ' ὃν ἠφα- νίσθησαν καταποντισθέντα τὰ Ἕθνη πάντα τῆς ἀρ- χαιότητος· ἡ δύναμις ἐκείνη, ἣτις ἐκ τάφου ἀνέστη- σεν ἡμᾶς εἰς νέαν ἐν Βυζαντίῳ ὑπεχιλιετῇ ἀπαράμιλ- λον ἱστορικὴν ζωὴν καὶ ἐκπολιτιστικὴν σταδιοδρομί- αν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου παντὸς ἀπὸ ἐκ- βαρβαρώσεως, ἡ δύναμις ἐκείνη, ἣτις πεσόντας ἡ- μᾶς ἀνέστησε πάλιν εἰς νέαν πολιτικὴν ζωὴν· ἡ δύ- ναμις ἐκείνη, ἐν τῇ ὁποίᾳ καὶ διὰ τῆς ὁποίας ὁ σύγ- χρονος Ἑλληνισμὸς ἐπετέλεσε τὰ πολεμικὰ μεγα- λευργήματα τοῦ 1912 καὶ 1913· ἡ δύναμις ἐκείνη, ἣτις, συγκρατήσασα ἡμᾶς δι' αὐτοῦ ἥρωος μάρτυρος Βασιλέως ἡμῶν μακρὰν τοῦ ἀπὸ τριετίας καταισχύ- νοντος τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν Ἱστορίαν παγκοσμίου ἀνθρωποφθόρου ἀλληλοσπαραγμοῦ, διεφύλαξε τὸν Ἑλληνισμὸν σύμπαντα ἀπὸ αἰωνίου ἱστορικοῦ ὀλέ- θρου· ἡ δύναμις ἐκείνη, ἣτις ἐκ θανάτου ἐρρύσατο Αὐτὸν καὶ κατὰ τὴν ἀσθένειάν Του καὶ κατὰ τὴν πυρκαϊάν τοῦ Τατοῖου καὶ κατὰ τὸν βομβαρδισμόν τῶν Ἀνακτόρων Του αὐτὴ καὶ μόνη ἡ δύναμις εἶναι ἐντεταλμένη ἐν καιροῖς καὶ χρόνοις, οὓς ἐν χερσὶν ἔχει Θεὸς ὁ Ὑψιστος, νὰ καταβιβάσῃ τὸν Κωνσταν- τῖνον ἀπὸ τὸν Ἀθηναϊκὸν Του Θρόνον, ἵνα ἐν ἀστρα- παῖς καὶ βρονταῖς καὶ ἀλλοῖς αἰγμοῖς τῆς Ἱστορίας Τὸν ἀναβιβάσῃ ἐπὶ τοῦ Θρόνου τῶν Παλαιολόγων καὶ τὸν προσφωνήσῃ ἐνθέως :

«ΣΥ ΝΙΚΑ, ΑΥΤΟΥΣΤΕ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΕ».

(ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΗΗΣΙΩΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ)

ΕΥΧΗ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Συντεθεῖσα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Εὐχολογίας ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Μηθύμνης Βασιλείου καὶ ἀπαγγελθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ πρὸ τῶν Ἀνακτόρων κατὰ τὴν λιτανείαν, τὴν γενομένην τὴν 12ην Δεκεμβρίου 1916 ἐπὶ τῇ ἀγομένῃ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Σπ.ρίδωνος.

Οἰκτίρμον, Εὐσπλαγγνε καὶ Ἐλεῆμον Θεὲ τῶν πατέρων ἡμῶν Βασιλεῦ τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριε τῶν κυριευόντων Σοῦ δεόμεθα καὶ Σὲ παρακαλοῦμεν, Ἁγιε Ἁγίων, ἐπίβλεψον οὐρανόθεν καὶ ἐπίσχεψαι σήμερον ἡμᾶς λιτανεύοντας καὶ ποιουμένους Σοὶ ἐν κατανύξει προσευχάς, ἐντεύξεις καὶ ἱκεσίας ὑπὲρ ὑγείας ἰσχυράς, εὐημερίας, μακροημερεύσεως, κράτους, νίκης, θριάμβων καὶ πάσης εὐκλείας τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ Θεοφυλάκτου Βασιλέως ἡμῶν Κωνσταντίνου, τῆς εὐσεβεστάτης ἡμῶν Βασιλίσσης Σοφίας, τοῦ εὐσεβεστάτου Διαδόχου Αὐτῶν Γεωργίου, τῆς εὐσεβεστάτης Βασιλομήτορος Ὁλγας, τῶν εὐσεβεστάτων Βασιλοπαίδων, παντὸς τοῦ Παλατίου, τοῦ Ἐθνους καὶ τοῦ Στρατοῦ.

Ενώτισαι τὴν δέησιν ἡμῶν, Ἀναξ ἀνάκτων, καὶ νεῦσον εἰς ἐπικλήσεις ἱκετῶν Σου.

Περίβαλε διὰ τῆς πανσθενοῦς θεϊκῆς Σου χάριτος πάντοτε καὶ ἐν παντὶ τὸν Μέγαν καὶ ἡρωϊκώτατον Βασιλέα ἡμῶν Κωνσταντῖνον, τὸν Ἐλευθερωτὴν.

Ἀγγελικαῖς παρεμβολαῖς Αὐτὸν περιφρούρησον.

Διαφύλαττε Αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἐπηρείας ἀντικειμένης.

Διάσφξε Αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς, βεβήλου διανοίας καὶ ψυχῆς ἐσκοτισμένης.

Ὑπόταξον ὑπὸ τοὺς πόδας Αὐτοῦ πάντα ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου ἐχθρὸν καὶ πολέμιον.

Ἐνδυσον Αὐτὸν δύναμιν ἐξ ὕψους.

Περίφραξον Αὐτὸν τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Ἀγίου Σου Πνεύματος.

Ενίσχυσον τὸν βραχίονα Αὐτοῦ ἐν τῇ ὑψηλῇ βα-
 ρύνῃ Αὐτοῦ μερίμνῃ καὶ ἀόκνῳ ἐπαγρουπνήσει ὑπὲρ
 τῆς σωτηρίας καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Πατρίδος καὶ
 τῆς Ἐκκλησίας.

Γενοῦ μετ' Αὐτοῦ καὶ μετὰ σύμπαντος τοῦ εὐσε-
 βούς Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ Στρατοῦ ὡς μαχητῆς ισχυ-
 ρός, ὅτι οὐκ ἀδυνατεῖ παρὰ Σοὶ σῶζειν ἐν πολλοῖς
 καὶ ἐν ὀλίγοις.

Κατίσχυσον ἡμᾶς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐπὶ
 Σοὶ πεποίθαμεν καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματί Σου τεθαρόρηκα-
 μεν· καὶ πιστωθῆτω δὴ τὸ ρῆμά Σου, Κύριε, ὃ ἐλά-
 λησας πρὸς ἡμᾶς, ὅτι μεθ' ἡμῶν εἰ πάσας τὰς ἡμέ-
 ρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ὑψωθῆτω κέρας Ἑλλήνων Ὁρθόδοξων.

Καὶ καταισχυνηθῶσαν οἱ διώκοντες καὶ θλίβον-
 τες ἡμᾶς καὶ τὸν φιλογενέστατον ἡμῶν Βασιλέα
 Κωνσταντῖνον.

Καὶ πτοηθῶσαν οἱ ἐκφοβοῦντες ἡμᾶς. Καὶ ἐν-
 τραπήτωσαν καὶ ἀπωλέσθωσαν οἱ πῆζοντες καὶ κα-
 ταδυναστεύοντες καὶ μισοῦντες ἡμᾶς δωρεάν.

Καὶ συντριβῆτω ἡ ἰσχὺς αὐτῶν καὶ ἡ βία αὐτῶν
 μὴ ὑποξάτω.

Καὶ γνώτωσαν ἅπαντες, ὅτι ὄνομά Σοι Κ ύ ρ ι ο ς·
 Σὺ μόνος Ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν καὶ ἐν τῷ
 ὀνόματι τῷ Σῷ καὶ τῇ δυνάμει τῇ Σῇ κραταιούμε-
 νος ὁ χριστὸς τοῦ Κυρίου, ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ Βα-
 σιλεὺς ἡμῶν σῶζει τὸν περιούσιόν Σου Ἑλληνικὸν
 λαὸν ἀπὸ ἐπαπειλούντων κύκλων κινδύνων καὶ συμ-
 φερῶν πολέμων καὶ ἐπιδρομῶν.

Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ
 δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου
 Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἀμήν.